

కొలు రక్షణలేసి, కొలు రైతుల సమస్యలు ఏర్పడుటంచేశి

పంట సాగ్నిదార్ల హక్కుల చెట్టం

కొలు రైతాంగం ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలు నేడు తీవ్రమైన చర్చకు దారితీసింది. రాష్ట్రంలో నానాటికీ కొలురైతుల సంఖ్య పెరుగుతునే ఉంది. నూతన ఆర్థిక విధానాల పర్యవసానంగా రైతాంగపు బలవన్నరణాల్లో కొలు రైతుల సంఖ్య ఎక్కువగా ఉంది. కొలు రైతు సమస్యలను సంస్థాగత రుణ సాకర్యం అందకపోవడం వల్ల ఏర్పడిన సమస్యగా మాత్రంగా పరిగణిస్తా పాలకవర్గాలు వ్యవహారిస్తున్నాయి. ఏరీకి రుణ సాకర్యం అందించటం గురించి మాత్రమే చర్చలు జరుగుతున్నాయి. ఇందుకు వివిధ ప్రభుత్వాలు అనేక విధానాలు, ముసాయిదాలు, చట్టాలు తెచ్చాయి.

కొత్తగా ఏర్పడిన వైయస్ ఆర్సిపి ప్రభుత్వం చేసిన పంటసాగుదార్ల హక్కుల చట్టం అందులో ఒకబి. 25-7-19న దీనికి ముసాయిదా బిల్లును అసెంబ్లీలో ప్రవేశపెట్టి దానికి చట్టబద్ధత కల్పించింది. ఈ చట్టం కొలుదార్లకు మేలు చేస్తుందని, వారి సమస్యలు పరిష్కారమౌతాయని, పంట రుణాలతో సహా ప్రభుత్వం అందించే అన్నిరకాల సహాయం అందుతుందని, ఇది విషపాత్క చట్టమని పేర్కొంది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం చెబుతున్నట్లు ఈ చట్టం కొలుదార్ల సమస్యలను పరిష్కరిస్తుందా? అంత ప్రాముఖ్యత ఈ చట్టంలో ఉందా! అన్న అంశాన్ని చర్చించేముందు కొలు రైతుల పరిస్థితిని, దానికి కారణాలను తెలుసు కోవాల్సి ఉంది.

మనది ఇప్పటికీ వ్యవసాయక దేశమే. నూటికి 68 శాతం గ్రామీణ ప్రాంతంలోనే నివశిస్తున్నారు. వ్యవసాయమే గ్రామీణ ప్రజలకు ఉపాధి కల్పిస్తున్నది. 50 శాతంపైగా సేద్యపు భూమి కొద్దిమంది భూస్వాముల, సంపన్నులవడ్డ బంధిగా ఉంది. భూమినుండి పంటలు పండించే గ్రామీణ పేదలకు ఆ భూమిపై హక్కు లేకుండా పోయింది. వారు వ్యవసాయకూలీలుగా, కొలుదారులుగా భూస్వాముల దోషించే నలిగిపోతూ దుర్భర జీవితాలు గడుపుతున్నారు. భూస్వాముల దోషించి, పెత్తనాల క్రింద నలిగి పోతున్న రైతాంగ వీరోచిత పోరాటాల ఫలితంగా పాలకులు భూపరిమితి చట్టాలు చేశారు. ఏనుగులు దూరే కంతలతో చేసిన ఈ చట్టాలు మన భూస్వాము పెత్తందారీ వర్గాలు అవకాశం కల్పించడంతో భూసంస్కరణలు అమలు జరగలేదు. గ్రామీణ పేదలకు భూమి దక్కలేదు.

ఆనేక రైతాంగ పోరాటాల ఫలితంగా కొలు రైతాంగానికి రక్షణ చర్చలు తీసుకోవాల్సిన పరిస్థితి ప్రభుత్వానికి ఏర్పడింది. ఆ సేపథ్యంలో వచ్చిందే 1956 ఆంధ్రా కొలుదారీ చట్టం. ఈ చట్టం కొలు రైతులకు పూర్తి రక్షణ కల్పించక పోయినా, కొన్ని హక్కులను కల్పించింది. అదే విధంగా హక్కులను పారించే అంశాలు ఉన్నాయి. చట్టం చేయకముందు కొలుదార్లగా ఉన్నపారందరూ కొలుదార్లగా గుర్తించబడతారు. చట్టం అమలులోకి వచ్చిన తర్వాత భూయాజమానికి, కొలుదారునికి మధ్య ఒప్పందం జరిగితేనే కొలుదారు గుర్తింపు లభిస్తుంది. కొలు ఒప్పందం ప్రకారం నిర్దేశించిన కొలు చెల్లిస్తూ ఆరు సంవత్సరాల కొలు ఒప్పందం కొనసాగుతుంది. ఒప్పందం ముగియగానే మరో ఆరు సంవత్సరాలు కొనసాగుతుంది. కొలుదారు భూమిని సాగుచేయకుండా, ఇతరులకు సబ్బ కొలుకి యిచ్చినా, కొలు చెల్లించకపోయినా, ఒప్పంద అంశాలను ఉల్లంఘించినా ఒప్పందం రద్దు అవుతుంది. కొలు ఒప్పందం జరిగిన తర్వాత కొలుదారు ప్రభుత్వానికి, సహకార సంఘాలకు, భూ తనభూ బ్యాంకులతో సహా మరే ఇతర సంస్థలకైనా భూమిని తనకా పెట్టుకోవచ్చు లేదా తన ప్రయోగాలు తిప్పి లభి పొందవచ్చు. యజమాని మారన పరస్పర అంగీకారంతో కుదుర్కొన్న పరతులు అంగీకారంతో అలానే కొలుదారుగా కొనసాగ వచ్చు. యజమాని భూమిని అమృదిస్తే మొదటి ప్రాధాన్యత కొలుదారునికే ఇవ్వాలి. చట్టంలో ఈ పరిమిత హక్కులు కొలుదారునికి ఉన్నా, వాటిని కాలరానే వ్యక్తిరేక అంశాలు ఉన్నాయి. వాటిల్లో ముఖ్యమైనది, సాంత సేద్యం పేరుతో (అతని కుటుంబంలో ఎవరైనా సరే) కొలుదారుని నుండి భూమిని భూయాజమాని స్వాధీనం చేసుకోవచ్చు.

చట్టం చేసిన వారి వర్గ స్వభావాన్ని బట్టే, ఆ చట్టం రూపకల్పన, అమలు ఆధారపడి ఉంటుంది. 1956 కొలుదారీ చట్టాన్ని చేసిన పాలకుల వర్గ ప్రయోగం భూస్వామ్యవర్గ ప్రయోజనాలను పరిరక్షించటమే. అందుకే అనేక లొసుగులు కల్పించి, ఆచట్టం నిప్పుయోజనమైన, అలంకార ప్రాయ చట్టంగా మార్చారు.

చట్టానికి ముందు పట్టణాల్లో ఉద్యోగాలు చేసుకొనేవారి భూములను, భర్తలను కోల్పేయి జీవిస్తున్నవారి భూములను, వ్యవసాయం చేయలేని బ్రాహ్మణ కుటుంబాల భూములను సాగుచేస్తున్న కొలుదార్లకు మాత్రమే కొలు హక్కులు లభించాయి. భూస్వాములు, సంపన్ వర్గాల భూములు కొలు ఒప్పందంలోకి రాలేదు. కొలుకి భూమి కావాలంటే కొలు ఒప్పందం మాట కొలుదారుని నోటిముండి రాగూడని విధించిన పరతుకు కొలుదారు ఒప్పందం తప్పని పరిస్థితి ఏర్పడింది. నోటిమాట కొలుదారుని నుండి భూమిని భూయాజమాని స్వాధీనం చేసుకోవచ్చు.

కొలు విధానంలోనూ అనేకమార్పులు సంభవించాయి. మొదట భూస్వాముల భూములు పనులు చేసినందుకుగాను, వ్యవసాయకూలి, పేదరైతులకు పరిమితమైన భూమిని సాంత సేద్యంకోసం భూస్వామి యిచ్చేవాడు. తర్వాత పాలు పద్ధతి

అమల్లోకి వచ్చింది. పెట్టుబడి భూస్వామే పెట్టేవాడు. ఆతర్యాత నికర కొలు విధానం అమలైంది. దాన్ని ఖచ్చితంగా కొలుదారు చెల్లించాల్సిందే. ప్రస్తుతం రాష్ట్రంలోని కొన్ని ప్రాంతాల్లో కొలు డబ్బు రూపంలోకి పరివర్తన చెందింది. ముందుగానే కొలు డబ్బులు చెల్లించాలి. కొలు విధానంలో వచ్చిన మార్పులన్నీ భూస్వాములకు అనుకూలంగా కొలుదార్లకు నష్టంగాను మారింది.

సరళీకృత ఆర్థిక విధానాల ఫలితంగా సేద్యపుఖర్చులు పెరిగి, పంటలకు న్యాయమైన ధరలు లభించక నష్టపోయిన మధ్యతరగతి రైతాంగం పేదరైతులుగా మారటం, పేదరైతులు భూమిహీనులవటం మూలంగా వ్యవసాయ కూచీల సంఖ్య పెరగటం, అదే సమయంలో భూమి పెద్దవెత్తున చేతులు మారి సంపన్చవర్గాల చేతుల్లోకి వెళ్లటం, పారిశ్రామిక వ్యధి కుంటినడక సడుస్తూ ప్రత్యామ్నాయ ఉపాధి లభించక వ్యవసాయకూలీలు, పేదరైతులు కొలు సేద్యానికి తప్పినసరిగా మళ్లవలసి వచ్చింది. దాని ఫలితంగా కొలు భూమికి డిమారండ్ పెరిగింది. కొలు రేట్లు పెరగుతున్నాయి. ఇది భూ యజమానులకు లాభదాయకమైంది.

కొలు విధానం డబ్బు రూపంలోకి మారటం, కొలు రేట్లు పెరగుతూ ఉండటం, సేద్యపు ఖర్చులు పెరగటం వలన కొలుదార్ల లోనూ మార్పులు చోటు చేసుకొన్నాయి. ఆర్థిక, సాంఘిక సంబంధాలు స్థోమతుల్ని కొలు దారులు కొలు సేద్యంనుండి తప్పుకోవాలి వస్తున్నది. కొందరు మధ్యతరగతి, ధనిక రైతులు కూడా అదనంగా (కొన్ని ప్రాంతాల్లో) కొలు రూపంలో సాగుచేస్తున్నారు. ఇది వ్యవసాయ సంక్షోభపు తీవ్రతను తెలియచేస్తున్నది.

ప్రభుత్వ విధానాల ఫలితంగా కొలురైతులు సంక్షోభం నుడిగుండంలో కొట్టుమిట్టడు తున్నారు. వీరికి కొలుదారీ చట్టం అమలుకాదు. పంటరూణలు అందవు, సేద్యపు ఖర్చులు భరించలేని భారంగా మారుతున్నది. ఎటువంటి ప్రభుత్వ సహాయం అందదు. వాడ్సీ వ్యాపారుల కబంధ హస్తాల్లో చిక్కుకొంటున్నారు. పంటలకు న్యాయమైన ధరలు లభించక అవ్యాల ఊచిలో కూరుకుపోతున్నారు. అప్పులు తీర్చటానికి ఉన్న కొద్దిపాటి ఆస్తులు అమ్మినా, అవితీరక అవమానాలు భరించలేక బలవన్నరణాలకు పాల్పడుతున్నారు.

ఇలాంటి దారుణ పరిస్థితుల్లో ఉన్న కౌతు రైతులు, కొలుదారీ చట్టాన్ని అమలు చేయాలను సంస్థాగత పంట రూణాలు, సంఖ్యీలు, పంటనష్ట పరిహారాలు ఇప్పాలని ఆందోళన మార్గం చేపట్టారు. వీరి ఆందోళనకు రైతుకూచీ సంఘాలు, రైతుల శ్రేయస్సును కోరుకానే ప్రజాస్వామికవాదులు పూర్తి మద్దతును ప్రకటించింది. ఆనాటి చంద్రబాబు ప్రభుత్వం వీరి ఆందోళనను అరెస్టులతో ఆణగదొక్క చర్చలు అమలు పర్చింది. అయినా కొలు రైతుల ఆందోళన ఉధృతరూపం దాల్చింది.

కొలురైతుల సంక్షోభ తీవ్రత, ఆందోళనాశ్చుమ సేద్యంలో 2004 సంగా సాధారణ ఎన్నికల్లో కాంగ్రెస్ పార్టీ మెజారిటీ సాధించి రాజశేఖరరెడ్డి ముఖ్యమంత్రిగా ప్రభుత్వం ఏర్పడింది. కొలు రైతుల సమస్యలు పరిష్కరిస్తానని, పంట రూణాలు ఇస్తానని, అందుకు బ్యాంక్లను ఒప్పించానని, బ్యాంక్లకు వెళ్లి రూణాలు తీసుకోవచ్చని రాజశేఖరరెడ్డి ప్రకటించారు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం మాటలు నమ్మి బ్యాంక్లకు వెళ్లిన కొలు రైతులకు చేదు అనుభవం ఎదురైంది. కొలు ఒప్పంద పత్రాలు లేకుండా పంట రూణాలు ఇవ్వటం సాధ్యంకాదని ఖరాఖండిగా తేల్చి చెప్పాయి. కొలు రైతుల ముఖాలు వెలవెలబోయాయి.

రాష్ట్ర ప్రభుత్వ మోసపు ప్రకటనష్ట రైతుల్లో ఆగ్రహం పెల్లుబికింది. దీన్ని గమనించిన రాజశేఖరరెడ్డి వారి ఆగ్రహస్తు చల్లార్చేందుకు జాయింటల్ రూణిటిటి (జెల్వబి) గ్రూపులను ఏర్పాటు చేసి బ్యాంక్లకునుండి అప్పు యిప్పిస్తానని ప్రకటించారు. ఒక్క గ్రూపులో 4 నుండి 10 మంది కొలురైతులు చేర్చించింది. ఈ గ్రూపుల్లో చేరేవారు పేరుధనం చెల్లించాలి. ఇలా చెల్లించిన పేరు ధనం బ్యాంకుల్లో పెద్దమొత్తంలో జమ్మెంది. దీనికి బ్యాంక్లకు కొంత చేర్చి, ఆ గ్రూపులకు అప్పులు ఇచ్చింది. రైతుల డబ్బును రైతులకే బ్యాంకులు అప్పు యిచ్చి వాడ్సీ రూపంలో లాభం పొందాయి. ఈ గ్రూపులు ద్వాక్రా మహిళా గ్రూపుల్లాంటిదే. ఇలాంటి అప్పులు కూడా 10 శాతానికి మించి కొలు రైజెషనులకు అందలేదు. ఆచరణలో ఈ విధానం విఫలమైంది.

రాజశేఖరరెడ్డి మరణానంతరం కిరణ్ కుమారరెడ్డి ముఖ్యమంత్రిగా బాధ్యతలు చేపట్టారు. కొలు రైతుల ఆందోళన కొనసాగుతూ ఉండటంతో బ్యాంక్లనుండి కొలు రైతులకు రూణాలు అందించేందుకు బ్యాంక్లలో కొలు రైతుల రూణ ముసాయిదా బిల్లును ప్రకటించి రెవిన్యూ డివిజన్ స్థాయిలో దాన్ని రైతులు, కొలుదార్లు ఈ చర్చల్లో మొదటినుండి కొలుదారీ చట్టాన్ని మొదట్టుండి వ్యక్తిరేకించినవారే పాల్చాన్నారు. బ్యాంక్లకు నుండి చర్చలకు పెట్టింది. బ్యాంక్లనుండి పంచరూణాలు తీసుకొనేందుకు రూణ అర్పత కార్డులు ఇవ్వస్తున్నట్లు ముసాయిదాలో పేర్కొంది. దీనికి రైతుల అనుమతి అవసరం లేదని పేర్కొంది. తమ అనుమతి లేకుండా కార్డులు ఇస్తే కోర్టుకు వెళ్లామని రైతులు ప్రకటించారు. రుణ అర్పత కార్డులకు బ్యాంక్లలో ఎటువంటి అర్పత లేకుండా పోయింది. 2011 మార్చి, ఏప్రిల్ నుంచి రూణ అర్పత కార్డులు అందచేయాల్సి ఉండగా, 8-6-11న హడవుడిగా కొలురైతుల లైసెన్స్ ఆర్డినేషన్సు తీసుకొచ్చి గపర్చ ఆమోదముద్ర వేయించి, ఆ తర్వాత చట్టంగా మార్చింది. దీనిలో ఉన్న ఆదేశిక సూత్రాల ప్రకారం కొలు ఒప్పందం ఒక సంవత్సరం మాత్రమే. భూమిపై కొలుదారునికి ఎటువంటి హక్కులు ఉండవు. పంట పండించు కోవటానికి, పంట రూణం ఇతర సంఖ్యీలు పొందే హక్కుమాత్రమే ఉంటుంది. ప్రతి సంవత్సరం కొలు ఒప్పవండం జరగాలి. అది రైతు ఇష్టంపీద ఉంటుంది. ఈ చర్చల్లో మొదటినుండి చర్చలకు పెట్టింది. రైతులకు ఉన్న జర్మనీ రూణులు ఉండవు. 90 శాతం పైగా రైతుల అంగీకారం లేకుండానే రూణ అర్పత లైసెన్స్ కార్డులు ఇవ్వటం జరిగింది. రైతుల అనుమతి లేని ఈ కార్డులకు బ్యాంక్లలు రూణాలు ఇవ్వేలేదు. రైతుమిత్ర గ్రూపులు కొన్నింటికి అప్పు రూపేణా బ్యాంక్లు అందించాయి.

1956లో కొలుదారీ చట్టం చేసిన దగ్గర నుండి భూస్వాములు, ధనికరైతులు దాన్ని రద్దుచేయాలని పాలకులపై ఒత్తిడి తెస్తున్నారు. 2011లో ప్రవేశపెట్టి కొలురైతుల ముసాయిదా బిల్లుపై అభిప్రాయసేకరణ సందర్భములో కూడా వారు ఇదే విధంగా

డిమాండ్ చేశారు. కొలు రైతుల లైసెన్స్ చట్టం ద్వారా కిరణ్ కుమార్ రెడ్డి ప్రభుత్వం కొలుదారీ చట్టాన్ని అటకెక్కించి భూస్వాముల, ధనికరైతుల డిమాండ్‌ను నెరవేర్జు పూనుకొంది.

ఏ పార్టీ ప్రభుత్వం అధికారంలో ఉన్నా కొలు రైతుల సంక్షేభం పెరుగుతూనే ఉంది. వారి ఆందోళనలు కొనసాగుతూనే ఉన్నాయి. పాలక పార్టీలన్నే వారి ఎడల మొసలి క్సీరు కారుస్తూ, వారి సంక్షేభానికి తామే కారణం అన్న వాస్తవాన్ని మళ్ళీపెట్టేందుకు ప్రయత్నిస్తున్నాయి.

2019 సాధారణ ఎన్నికలు దగ్గర వడిన సందర్భములో వైఎస్ ఆర్సిపి అధ్యక్షులు జగన్ మోహన్ రెడ్డి ప్రజా సంకల్ప పాదయాత్ర ప్రారంభించాడు. ఈ పాదయాత్ర సందర్భములో కొలు రైతులు ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలను ఏకరవు పెట్టాడు. తమ పార్టీ అధికారంలోకి వస్తే పంటరుణాలు, ఇన్విట్ సబ్విడీటోపాటు అన్ని విధాలా వారికి సహాయం అందిస్తామని ప్రకటించాడు.

సాధారణ ఎన్నికల్లో తెలుగుదేశం పార్టీ ఫోర్ పరాచయం పొందగా, వైఎస్ ఆర్సిపి పూర్తి మెజారిటీతో గెలుపాంది జగన్ మోహన్ రెడ్డి ముఖ్యమంత్రిగా ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చేసింది. తొలి అసెంబ్లీ సమావేశాల్లో జగన్ మోహన్ రెడ్డి ప్రభుత్వం అనేక పథకాలు, చట్టాలు ప్రవేశ పెట్టింది. వాటిల్లో పంటసాగు హక్కుదార్ చట్టం ఒకటి. ఈ చట్టం చరాత్రాత్కమైందని, కొలుదార్కు మేలు చేస్తుందని ప్రభుత్వం పేర్కొని.

ఈ చట్టంలోని అంశాలను పరిశీలిస్తే 2011 కొలుదార్ లైసెన్స్ చట్టానికి, వైసిపి ప్రభుత్వం చేసిన పంట సాగుదార్ హక్కులు చట్టానికి మధ్య స్వల్పితేడాలు తప్ప మాశికంగా ఎటువంటి తేడా లేదు. 2011 చట్టంలో కొలు ఒప్పందం ఒక సంవత్సరం కాక, పంట సాగుదార్ హక్కుచట్టంలో కొలు ఒప్పందం 11 నెలలు. 2011 చట్టంలో రుణ అర్పత కార్డులు ఇస్తే, ప్రస్తుత కొత్త చట్టంలో సాగుదార్ హక్కులు కార్డు ఇస్తారు. మార్పు పేరులో మాత్రమే. 2011 చట్టంలో భూయిజమానికి, కొలుదారునికి మధ్య జరిగిన ఒప్పందం జరిగితేనే ఆకార్డులకు చట్టబడత ఏర్పడి రుణ అర్పతకు ఆమోదయోగ్య హౌతుంది. నేటి కొత్త చట్టంలోనూ కొలుదారునికి, భూయిజమానికి ఒప్పందం జరిగితేనే కొలు రైతులకు, సాగు హక్కులు కార్డు ఇష్టబడుతుంది. రెంబీలోనూ భూయిజమాని అంగీకారం ప్రధానమైంది. రెండు చట్టాల్లోనూ పంట పండించుకోవటానికి, ఇన్విట్ సబ్విడీ, పంటరాయితీలాంటి ప్రభుత్వం అందించే సహాయం పొందటానికి మాత్రం కొలుదారునికి హక్కు ఉంటుంది. భూమిపై ఎటువంటి హక్కు ఉండదు. రెండు చట్టాల్లోనూ ప్రతి సంవత్సరం కొలు ఒప్పందం చేసుకోవాలిందే. కొలుదారుని మార్పుకొనే, కొనసాగించే హక్కు భూయిజమానిదే. ఒప్పంద గడువు ముగిసిన వెంటనే తాకట్టు భారంలేకుండా కొలుదారు భూమిని ఖాళీ చేయాలి. పంటకోత తర్వాత బ్యాంకులు లేదా ఆర్థిక సంస్థలనుండి తీసుకొన్న పంటరుణాన్ని పూర్తిగా చెల్లించాలి. పసాగుదారుని నుండి ఏదైనా రుణాన్ని రాబట్టేందుకు షెడ్యూల్ భూమిని బ్యాంకులు జప్పు చేయకూడదు. మిగతా అంశాలన్నే ఒప్పందం జరిగిన తర్వాత పాటించ వలసినవి మాత్రమే చట్టంలో ఉన్నాయి.

వైసిపి ప్రభుత్వం తెచ్చిన 2019 సంగా కొత్త చట్టంలోనూ కొలురైతులకు బ్యాంకులు రుణం ఇచ్చేందుకు సంబంధించిన నిబంధనలను పేర్కొనలేదు. బ్యాంకులు కోరేదానిగురించి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం చేప్పే సమాధానం ఏమిలీ? రాష్ట్ర ప్రభుత్వం చేసిన చట్టాన్ని ఆ బ్యాంకులు ఆమోదించాలన్న నిబంధన ఏమీలేదు. వాటి నిబంధనల ప్రకారం అవి వ్యవహరిస్తాయి. 2011 చట్టాన్ని బ్యాంకులు పరిగణలోకి తీసుకోలేదు. కొత్తగా చేసిన పంట సాగుదార్ హక్కులు చట్టం ఎడల బ్యాంకుల వైభాగిక అదే విధంగా ఉంటుంది. బ్యాంకులకు కావాలింది రిజిస్టర్ డాక్యుమెంట్లు లేదా కొలు ఒప్పంద పత్రం. క్లెబులు రైతులు పంటరుణం పొందే సమస్య ఇందులోనే ఉంది. కొలు రైతులకు రుణాలు యచ్చే విషయంలో బ్యాంకులకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఎటువంటి హామీ ఇష్టలేదు. ఎటువంటి ఆధారం లేకుండా కొలు రైతులకు బ్యాంకులు రుణాలు ఇష్టవు.

పంటసాగుదార్ హక్కుల చట్టం వలన భూయిజమానులకు ఎలాంటి నష్టం జరగదని, పంట పండించుకోవటానికి, పంట రుణం, రైతు భరోసాలాంటి సహాయం పొందటానికి పరిమిత మైందని ప్రభుత్వం చెబుతున్నది. భూయిజమానికి కూడా రైతు భరోసా ద్వారా 1,500 రూ. అందుతుందని, భూమిపై కొలుదారునికి ఎలాంటి హక్కు ఉండదని, ఆవిధంగా చట్టంలో పేర్కొన్నామని, కొలు ఒప్పంద పత్రంలో ఈ అంశం ఉండడని ప్రభుత్వం చెపురణ యిస్తున్నది.

వైసిపి ప్రభుత్వం పంట సాగుదార్ హక్కుల చట్టం ద్వారా కార్డులు అందించిన తర్వాత కొలుదార్కు పంటరుణాలు అందించేందుకు అదనపు నిధుల కేటాయింపులు ఏమీ వుండవు. ప్రస్తుతం అందిస్తున్న నిధుల నుండే వారికి ఇవ్వాలిని ఉంటుంది. వాటినుండి కొలురైతుకు ఇష్టటం ఉంటుంది. అనలే పల్పగా ఉన్న పాలల్లో ఇంకా సీళ్ళ కలిపి కొలు రైతులకు ఇస్తారన్నమాట.

ప్రభుత్వం చెబుతున్న దాన్ని భూయిజమానులు విశ్వసించడంలేదు. కొలు ఒప్పందానికి ముందుకు రావడంలేదు. తన భూమిని హామీగా తీసుకొనే కొలురైతులకు బ్యాంకులు రుణాలు ఇస్తాయి. కొలురైతు బ్యాంకురుణం చెల్లించకపోతే పరిస్థితి ఏమిటని చిన్న సన్నకార్డులైతులు అందోళన చెందు తున్నారు. సరైన కారణాలతో కొలురైతులు బ్యాంకురుణం చెల్లించలేని పరిస్థితి ఉంటే, దానికి ప్రభుత్వం బాధ్యత వహిస్తుందని చెబితే భూయిజమానికి నమ్మకం ఏర్పడే అవకాశం ఉంది. అలాంటి మాటలు ప్రభుత్వంనుండి రావటంలేదు. కొలు ఒప్పందం వలన చట్ట పరమైన సమస్యలు ఏర్పడతాయన్న భయం కూడా వెంటాడుతున్నది. భూస్వాములు, సంపన్న వర్గాలు కొలు ఒప్పందానికి ఇష్టవడరు.

కొత్తచట్టంలో ప్రమాదకరమైన అంశం ఇమిడి ఉంది. అసెంబ్లీలో ప్రవేశపెట్టిన పంట సాగుదార్, హక్కు ముసాయిదా

బిల్లులో 1956 కొలుదారీ చట్టాన్ని, 201 చట్టాన్ని రద్దుచేయ్యాలని పేర్కొంది. బిల్లు ఆమోదం పొందటంద్వారా 1956 కొలుదారీచట్టం రద్దు అయ్యాంది. భూస్వాముల, ధనికరైతుల, సంపన్న వర్గాల కోర్టుసు వై.సి.పి. ప్రభుత్వం ఈ చట్టంద్వారా నెరవేర్చింది.

ఉద్యమంద్వారా కొలురైతులు సాధించుకొన్న 1956 ఆంధ్రా కొలుదారీ చట్టాన్ని ప్రారంభం నుండి అమలుకాకుండా పొలకులు నిరక్షించేనే విధానాన్ని చేపట్టారు. చట్టాన్ని అలంకార ప్రాయంగా మార్చివేశారు. ఈ చట్టాన్ని పొలకులు అమలుజరిపి ఉంటే కొలురైతులకు కొన్ని హక్కులు ఏర్పడిఉండేవి. వారి సంక్షోభం ఇంత తీవ్రంగా ఉండేదికాదు.

వ్యవసాయ సంక్షోభం కొలురైతులపై తీవ్రప్రభావం చూపింది. ప్రభుత్వ విధానాల ఫలితంగా కొలునేద్వం భారంగా మారింది. అనేక సమస్యలు వీరిని చుట్టుముట్టాయి. సమస్యల పరిష్కారం కోసం వారికి ఉద్యమ బాట తప్పలేదు. ఆ ఉద్యమాలను దారి మళ్ళీంచేందుకు 1956 కొలుదారీ చట్టం పేరుఎత్తుకుండా నిరుపయోగమైన విధానం చేపట్టారు. అందులో భాగమే 20 సంగా కొలుదార్ల లైసెన్స్ చట్టం, 2019 పంట సాగుదార్ల హక్కులచట్టం. ఈ చట్టాలు కొలు రైతులకు ఎటువంటి కొలుహక్కులు కల్పించక పోవటం వలన వారి సమస్యలకు పరిష్కారం చూపలేకపోయాయి. హక్కులు కల్పించని చట్టాలు కొలురైతులకు నిరుపయోగమే.

1956 కొలుదారీ చట్టాన్ని అమలు జరపటానికి పొలకులు కుంటిసాకులు చెబు తున్నారు. ఈ చట్టంవలన భూయిజమానులు కొలుకి భూములు ఇవ్వటానికి ముందుకు రావటంలేదని, కొలు ఒప్పందాన్ని వ్యతిరేకి స్తున్నారని ఫలితంగా కొలుదార్లు అనేక సమస్యలు ఎదుర్కొంటున్నారు. అందువలన వారి సమస్యలు పరిష్కరించటానికి కొత్త చట్టాలు అవసరమయ్యాయని పొలకులు చెబుతున్నారు. కొన్ని రాజకీయపార్టీలు, రైతు సంఘాలు, వ్యవసాయ కార్పూక సంఘాలు పొలకులకు వంత పాదుతున్నాయి. పొలకులు చేసిన చట్టాలను కీర్తిస్తున్నాయి. చట్టం చేసే పొలకులకు, ఆ చట్టం అమలులో ఎదురయ్యే సమస్యలను ఎదుర్కొనే విధానం తెలిసే ఉంటుంది. 1956 కొలుదారీ చట్టం చేసిన పొలకులకు అది తెలుసు. కొలుదారీ చట్టం అమలులో ఎదురైన సమస్యలు ఆనాటి పొలకులు సృష్టించినవే. అందుకువారి వర్గ స్వభావం కారణం. పొలకవర్గ స్వభావం రైతులకు అనుకూలమైతే భూయిజమాని ఎవరు, కొలురైతు ఎవరు అన్నది గుర్తించి చట్టాన్ని వర్తింపచేయటం కషాయమే కాదు.

గ్రామీణ పేదలకు సేద్వం చేసుకోవటానికి భూమి లేకపోవటమే ఉపాధికోసం వారు కొలు రైతులుగా మారుతున్నారు. ఈ పరిస్థితి మారాల్సి ఉంది. సేద్వానికి అవసరమైన భూమి భూస్వాముల, సంపన్నవర్గాల వద్ద పోగుపడి ఉంది. భూ సంబంధాల్లో విష్వవాత్సక మార్పులు తీసుకొచ్చి, ఆ సంబంధాలను బ్రద్దులు కొచ్చే విష్వవసంస్కరణల ద్వారా, గ్రామీణ పేదలకు భూములు పంచటం ద్వారా, కొలుదారులు, భూయిజమానులుగా మారుతారు. ఇదే కొలు రైతుల సమస్యలకు శాశ్వత పరిష్కారం. ఈ వని ప్రజావ్యతిరేక పొలకులు చేయరు. గ్రామీణ పేదలే సాధించుకోవాలి.

వై.సి.పి. ప్రభుత్వం చేసిన పంటసాగుదార్ల హక్కుల చట్టం ద్వారా కొలు రైతులు ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలు పరిష్కారం కావు. దీన్ని కొలు రైతులు ఆర్థం చేసుకొని 1956 కొలుదారీ చట్టాన్ని మెరుగుపర్చి కొలుదార్లకు పూర్తి రక్షణ కల్పించేదిగా సవరించి అమలు జరపాలని, విష్వవ భూసంస్కరణలు అమలు జరపాలనీ కొలుదార్లతో సహ గ్రామీణ పేదలందరూ ఉద్యమించాలి.

000